

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 21. Dungalus scribit adversus Claudium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. *asini, quia in aliquo sedit, agni, leones, le-*
A. C. 828. *pides, quia bis nominibus sæpe significatur,*
spinæ, arundines, lanceæ, quia passionis
ipsius instrumenta fuerunt. Non præce-
pit Christus hominibus Crucem adorare,
sed eam portare, videlicet propriæ volun-
tati renunciare.

Quod autem dicit (sermo ad Theode-
mirum dirigitur) a me homines, pæniten-
tiæ causa Romam ire volentes, a propo-
sto abstrahi falsum est, hoc iter nec appro-
bo, nec damno, quia illud nec omnibus no-
cere, nec omnibus prodesse scio. Et infra:
male accipimus verba illa Evangelii: TU
ES PETRUS, & reliqua, si per profectio-
nem Romanam & Intercessionem S. Petri
vitam æternam consequi speramus. Chri-
stus non dixit Petro: quidquid solveris in
Cælo, erit solutum & in terra. Hoc Mi-
nisterium illo tantum tempore Præsulibus
datum est, quo in hoc Sæculo degunt.
Tandem dicebat, Apostolicum (id est in
illius ævi stilo Papam) non illum esse,
qui in Sede Apostoli sederet, sed qui tan-
tæ Dignitatis officia impleret. Hi fuere
Claudii Taurinensis errores.

§. XXI.

Dungalus scribit adversus Claudium.

Mabill. ead.
præf. n. 39.

Claudii litteras refutavit Dungalus Ad-
vena & Monachus Reclusus, ut cre-
ditur, in Monasterio S. Dionysii in Fran-
cia.

cia. Opus suum Ludovico & Lothario Imperatoribus anno circiter octingentesimo vigesimo octavo inscripsit, dicit enim, ante biennium Quæstionem de Imaginibus in Palatio fuisse agitatum, nempe in aliquo Colloquio statim post Collationem Parisiensem habito. Dicit, in illo Conventu Palatino prohibitum fuisse, ne quis deinceps usque adeo desiperet, ut Angelis, Sanctis aut eorum Imaginibus Divinos honores exhiberet, econtra vero etiam nemo ausu temerario præsumeret imagines destruere, delere aut contemnere, secundum eam Doctrinam, quam S. Gregorius ad Serenum scribens asseruisset. Deinde Dungalus complurium Scriptorum Auctoritatem affert præsertim Poemata S. Paulini, ut demonstret, in Ecclesia Imagines antiquissimo usu fuisse servatas. Tum affirmat, Claudium, negando Sanctos esse honorandos, reducere errores Eunomii & Vigilantii. Ad secundam Claudii propositionem, qua Crucis honorem lædit, Dungalus respondet, Christianos, exemplum Apostoli sequentes, gloriari in Cruce; noluisse Jesum Christum, ut Passio sua tanquam erubescenda a Fidelium oculis absconderetur, sed ut Crucis memoria in Ecclesia continuo recoleretur. Deinde complura adducit testimonia, quibus probat, omni tempore Cruci honorem habitum

Sæculum IX.

A. C. 828.

Auct. Bibl.

PP. 900.

p. 911.

p. 929.

P 3

fuisse.

Sæculum IX. fuisse. Tandem ad tertiam Claudii pro-
 A. C. 828. positionem contra peregrinationes pias

& invocationem Sanctorum respondet
 complurium Patrum Testimoniis usus
 Nam Dungalus in hoc opere parum et
 ratione pugnat, sed plerumque ex Au-
 thoritate; nec immerito, cum in hac
 controversia Traditio & constans usus
 Ecclesiæ optimum sit argumentum.

p. 947. Operis sui conclusione dicit; Sacris pi-
 cturis, Cruci & Reliquiis Sanctorum ho-
 norem convenientem esse exhibendum,
 iis vero neutiquam sacrificandum, ac
 Cultum soli Deo debitum ipsis tribuen-
 dum; item affirmat, Claudium, dum
 Crucem abjicit, se Incarnationis Passio-
 nisque hostem profiteri. Unde, subjun-
 git, *mirum non est, quod eum Judæi lau-
 dent, dicantque, Claudio Christianorum
 nullum esse sapientiozem, ipseque in vices
 Judæos & Sarracenos magnis laudibus ex-
 tollat.* Tum addit: *Qua ratione fieri*

p. 948. *possit, ut Episcopus Jesu Christi Crucem
 exhorrescens Ministerio Ecclesiastico ritum
 fungatur? quomodo baptizet, Sacramentum
 Chrisma benedicat, manus imponat, cuius
 quam Benedictionem impertiatur, cuius
 Missam celebret, cum, si S. Augustino cre-
 dimus, ex his actionibus Ecclesiasticis
 la sine signo S. Crucis rite peragi queant.
 In Litaniis aliisque Ecclesiæ precibus Clau-
 dius nullius Sancti memoriam colere vult.*

nec eorum Festa celebrare. Prohibet, ne fideles per diem in Ecclesia cereos accendant, aut orantes demissis oculis terram intueantur. Denique plura alia impia committit, quæ etsi ea a viris fide dignis acceperim, memorare animus refugit. Quale vero illud est, quod ad Synodum Episcoporum venire recuset dicens, esse Conventum asinorum? (*) At nimia est Episcoporum

Sæculum IX.
A. C. 828.

P 4

porum

(*) En, exquisitum Lutheri modum, quem in disputando tenebat, ut si non argumentis saltem improbitate Adversarii depellerentur.

Tigurini a Lutero laceffiti in Responso anno millesimo quingentesimo quadragesimo quinto latine & germanice edito hominis insolentiam castigant in hunc modum: *Prophetæ & Apostoli Dei Gloriam non suam quærebant. Non extollebantur superbia, non pertinacia rigeant, sed labor eorum ad procurandam peccatorum salutem unice tendebat. Lutherus econtra Philautia laborat, pervicax est homo & supra omnem modum petulans. Quoscunque, si ejus opinionibus non suffragentur, temere præceps ad Diabolum ablegat. In omnibus ejus monitis & increpationibus Spiritus malignus deprehenditur, nihil vero minus quam amici sinceri candor, aut boni patris affectus invenitur.* Fleurii Continuator subjungit; hos Lutheri furores ejus Sectatoribus merito esse erubescendos. *Quis enim ferat, inquit, in Lovanienses Theologos triviali impudentia ludentem, & illis vocibus: VACULTAS THEOLOGICA, CACOLYCA ECCLESIA utentem?* Bossuet. Rainald. hoc anno.

Sæculum IX. *porum patientia, nec tali viro parcere de-*
 A. C. 828. *berent.*

§. XXII.

*Ludovicus Imperator quatuor Concilia
 celebrari jubet.*

to. 7. Conc.
 p. 1581.
 vita Valæ
 lib. 11. c. 2.
 tom. 5. Act.
 p. 492.

Sub finem anni octingentesimi vigesimi
 octavi Ludovicus Imperator Aquis-
 grani Conventum egit, ubi in causas me-
 lorum, quibuscum Respublica conflicta-
 batur, inquisitum, & deliberatum, quæ
 remedia adhiberi oporteret. Wala seu
 Vala Abbas Corbejenfis ætate venerabi-
 lis, genere & meritis clarus acriter per-
 oravit, conquestus, duas Potestates Ec-
 clesiasticam & Sæcularem inter se collidi.
 Sæpe Imperatorem relictis, quæ mune-
 ris sui sunt, Divinis se ingerere, quæ ad
 eum non pertinerent, econtra Episcopos
 rebus Sæcularibus immisceri. Præterea,
 Bona Deo consecrata profanari, & Sæcu-
 laribus dari. Ad hunc articulum Proce-
 res responderunt, rem publicam sic at-
 tritam esse, ut ad præsentis necessitates
 sufficere non valeret, nisi rebus Ecclesia
 ejusque Vasallorum juvaretur. *Quæ-
 vero, edicite, respondit Wala, si aliquis
 oblationem suam super Altare deposuit, &
 alius superveniens eam rapiat, quid nomi-
 nis huic facinori datis? Dixerunt esse Sa-
 crilegium. Itaque nemo, reposuit Wa-
 la ad Imperatorem conversus, pietatem*
 tuam